

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Demonstrationes
Chronologico-Historico-Juridico-Canonicæ**

Callenberg, Caspar

Coloniae, 1734

§phus Quintus. Emendicata Partis Adversæ Testimonia super contrariâ
Consuetudine examinat, exagitat, exinanit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63192](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63192)

esse excussa & perlustrata; attamen in tam diversis tot Provinciarum Collegiis; eundo etiam etiam per plura secula, nullam unquam Electionem strictè dictam reperiri potuisse, quâ constet, sine *Indulto Eligibilitatis* Electam Canonissarum Abbatissam tricennio minorem; quis inquam hæc audiens non exclamet, viridissimam sanè illic esse *Capitis Indemnitatibus* observantiam; ut cui non constet, vel semel contraventum. Imò si audiret tanto temporum lapsu, & tam diversis in locis contraitum quidem esse, sed tantum quinquies vel sexies, an non adhuc viridissimam *Capitis Indemnitatibus* Observantiam agnoscere deberet? Fac in Provincia Moguntinâ simul & Coloniensî, simulque Ultrajectina per plurimum seculorum decursum in diversissimis locis, non quinquies tantum, sed quinquagesies tantum, imò quingentes tantum Ecclesiasticam de servando Jejunio, vel audiendo quot Dominicis & Festis Sacro Legem violatam; an inde rectè inferetur contra hujusmodi Legem Ecclesiasticam legitimè præscriptum? an non contra concludetur, Legem talem in viridi adhuc esse observantia?

Certè cautiùs egissent Adversarii, si altissimum de paucissimis illis actibus extriplici Provinciâ corrogatis & corrivatis tenuissent silentium, cum iisdem suam potiùs pessumderent, quam fundent intentionem per eosdem non contrariam consuetudinem, sed viridem Observantiam *Capitis Indemnitatibus* evincentes. Sagaciter id advertit Rota in hac Causâ Lunæ 4. Febr. 1723. coram Aldrovando, hinc nec minimam horum Actuum mentionem facit, sat prævidens ex Actibus illis tela confectum iri, quibus Pars Adversa fortissimè impugnetur & lethaliter convulneretur, eapropter tutiùs duxit CONSUETUDINI à quinque Advocatis Romanis confictæ testimoniis quædam, his utique Actibus innixa, quam ipsos Actus prætexere.

Sphus QUINTUS.

Emendicata Partis Adversa Testimonia super contrariâ CONSUETUDINE examinat, exagitat, exinanit.

Corrasis per tres Provincias pauculis illis & qualibuscunque Actibus, quos proximo spho excussimus, non satis confisa Pars Adversa, eosdem Testimoniorum eliciendorum gratiâ quibusdam, cum potentissimæ Aulæ Ministro (qui causam hanc ex ratione num. 414. datâ, toto pectore & omnibus nervis suis urgebat) obnoxii; tum quæ ad legitimam consuetudinem requirantur ignaris, Viris Feminis que exhibuit, & quæ captabat, testimonia abstulit; nam ex Viris duo Suffraganei,

servantia optimè esse indirectè, probant Adversarii dum per tot secula in tribus Provinciis nullam reperiunt Actum, quo minor 30. annis, sine Indulto Eligibilitatis, strictè electa sit. Nu. 460. Si per tres Provincias etiam quingentes peccatum esset contra Legem Ecclesiasticâ, v.g. de Jejunio; tamen Lex illa per hoc non esset abrogata.

Nu. 461. Incautè Adversarii allegant paucissimos, & ad rem non facientes, Actus. Nu. 462. Hinc Rota illorû nullâ omnino mentionem facit.

- Nu. 463. Frustra ad-
versarii O-
stensis pra-
allegatis
Actibus,
quodam
Testimonia
emendica-
runt.
- Nu. 464. Fingunt
Adversarii
decem mix-
ta Collegia
in Diocesi
Monaste-
riensi.
- Nu. 465. Consuetudo
legitima
contra C.
Indemni-
tatibus. §.
penult.
dari nequit
- Nu. 466. Ex allega-
tis Actibus
constat nec
Unbram
Legitima
Consuetu-
dinis adesse.
- Nu. 467. Non Testi-
moniiis
agendum.
- Nu. 468. Impugnans
allata
Testimonia
quod ab ko-
minibus ob-
noxiiis sint
data.
- ganei, Paderbornensis & Monasteriensis, ex Feminis aliquot Canonissarum Collegia (& quidem ut fingit Extensor Rotæ in *Monasteriensi Abbatissatûs* 4. Febr. 1732. coram Aldrovando num. 14. decem mixta Collegia ejusdem Diocesis *Monasteriensis*; cum tamen notorium sit in Diocesi *Monasteriensi*, præter *Borghorstanum, Freckenhorstense & Vredense Mixtum Canonissarum Collegium* nullum dari) de legitimâ contraria consuetudine testari dicuntur. Sed Testimonia hæc non tam veritatis esse indicia, quàm ignorantia & cæcæ erga Aulæ Primarium Ministrum (cujus utique præscriptis formulis, devotè subscriptum est) obedientia specimina jam demonstro, ostendôque illa ne lulum juvare *Freckenhorstensem Electionem*; nam
- Primò: cum contra Caput *Indemnitatibus*, in hac materia dari nequeat Legitima Consuetudo ex Magisterio S. Congregationis & Rotæ Romanæ (ut constat ex num. 449.) quâ fronte? quâ prudentiâ? quâ scientiâ isti Testes testantur de legitima consuetudine? Nempe boni homines testantur actu dari, quod dari impossibile est. Melius ignorantia suæ specimen dare non poterant.
- Secundò: ex allegatis incautè per Adversarios Actibus, tantâ diligentia & curâ per tres omnino Provincias anxie conquisitis, liquet evidenter (ut à num. 419. hucusque demonstratum est) quod nec umbra vel vestigium *Freckenhorsti* detur legitimæ, quæ jactatur consuetudinis. Quam ergo veraciter & providè illi testes, de legitima Consuetudine testantur, protectò docent, se in Jure Canonico hospites & peregrinos esse, ut qui nihil minùs quàm requisita Legitimæ Consuetudinis nòrint.
- Tertid: *Sola Testimonia non sufficiunt, cum non sit Testimoniis, sed Testibus judicandum.* Ut totidem verbis dicitur Capite Cum nos. 8. de cohabit. Clericor. Et Divus Hadrianus Rusino Pro-Consuli Macedonia rescripsit: Testibus se (scilicet ex formâ Juris examinatis) non testimoniis (quibuscunque artibus elici solitis) crediturum. L. 3. §. 3. ff. de Testib. & infra eodem §pho: Non probabat, nec Testes producebat, sed Testimoniis uti volebat; quibus apud me locus non est. Idem Rota de Parte Adversa meritò dicit: Non probabat, nec Testes legitimè examinandos producebat, sed Testimoniis uti volebat; quibus ob evidentem falsitatem & manifestam testantium ignorantiam, apud me locus non est.
- Quartò: *Idonei non videntur Testes, quibus imperari potest, ut Testes fiant.* L. Idonei 6. ff. de Testib. Eos Testes ad veritatem juvandam adhiberi oportet, qui omni gratia & potentatui, fidem Religionis Judicariae debitam possint proponere. L. eos Testes 5. C. de Testibus.
- Hinc quidam propter Reverentiam Personarum admittendi non sunt ad Testimoniis fidem. Quisquis scit hanc causam à Primario Ministro Aulæ (quæ Patrias *Monasteriensem, Paderbornensem, Hildesiensem, Osnabrugensem & Coloniensem* gubernat; quæque geminos illos Vicarios in Pontificalibus ad hanc Dignitatem

tem ex Monasteriis promovit ; quæque quotidie istis Monasteriensis Diœcesis Canonissalibus Collegiis prodesse & obesse potest) tanquam punctum honoris pro aris & focis defendi, faciliè dignoscet, quàm nihil testimoniis tam obnoxiorum hominum sit tribuendum.

Quintò : testibus non juratis haud creditur ; nam *Jurisjurandi Religione, testes prius, quàm perhibeant Testimonium, jam dudum arctari præcepimus.* Inquit Imperator Constantinus. *L. Jurisjurandi. C. de Testibus.* At nec Testes isti Testimonium suum Juramento firmarunt, nec confirmare potuerunt, cum, quòd Consuetudo Legitima existere nequeat contra *C. Indemnitatibus*, ex Declaratione S. Congregationis & Rotæ, ut vidimus num. 409. tum, quòd ex Actibus tam studiosè Corrasis plenissimè eluceat, nec umbram adesse contrariæ consuetudinis. Et sanè si de contrariâ consuetudine constaret, non usâ fuissent Canonissæ Freckenhorstenses prætensâ formulâ : *Eligimus vel postulamus, ut de Jure melius* ; sed absolutè elegissent : non petiisset Electa tam anxie (etsi frustra) antè & post qualemcunque illum Electionis Actum Dispensationem Apostolicam in ætate : Electa nequaquam primitus recurrisset ad viam postulationis &c. &c. denique non tam multæ Abbatissatûs Candidatæ, pro dispensatione in ætate (ut alias ostensum est ab Advocatis Winckelhausicis) Romam convolâssent.

Sextò : qui de consuetudine testantur legitimè, de tribus testentur necesse est : nempe primò *de Usu Communitatis*, quâ de agitur. Secundò *de frequentia Actuum*. Tertio *de diurnitate temporis illorum*. Alioquin enim non censetur probata Consuetudo, si vel unicum horum trium deficiat. Rota *Decis. 286. n. 12. apud Penia. Mascard. Concl. 424. num. 3. de probat. Bartol. in Repetit. Legis Consuetud. q. 28. in C. Qua sit longa consuetud. Decius Conf. 483. num. 20.* attestans de communi. At in præsentè casu, de nullo istorum trium punctorum testificatio facta est. Quantum ergo deferendum hujusmodi testibus? non plus sanè quàm illis, de quibus canit Poëta :

Non bene conducti vendunt perjuriam Testes.

Taceo jam, quod Testes hi non probent jactatam consuetudinem introductam esse *sciente & consentiente Pontifice* : Taceo, quod testentur in *rem propriam*, dum interest Vicariorum quidem, ut sinè recurso ad Pontificem ipsi quaslibet Abbatissarum Secularium, etiam legitimâ ætate defectarum, confirmare possint Electiones : Collegiorum autem, ut sinè sumptuosis Dispensationibus, pro arbitrio suo qualescunque sibi Abbatissas quaquâ in ætate constitutas præficere valeant. Taceo plurimos alios horum Testimoniorum illegalium defectus, cum ex dictis ad plenam evidentiam coruscet, quod tantopere jactatæ consuetudinis Freckenhorsti ne levissimum adsit vestigium.

Quæ cum itâ sint, clarissimum, evidentissimum, indubitatissimùmque est ex duarum Florentissimarum Germanicarum Universitatum authenticis Responsis,

Nu. 469. Testes iurati haud probant.

Nu. 470. Quare iurari non poterit adesse Legitimam Consuetudinem contrariam. *Capiti Indemnitatibus.*

Nu. 471. Testaturus de Consuetudine testari debet de usu Communitatis, de Frequencia Actuum, & diurnitate temporis.

Nu. 472. Testes non testantur de scientia & consensu Papæ.

Nu. 473. Testes fuerunt interesse.

Nu. 474.
Conclusio
cum Voto.

ex tergemina Rotæ Decisione, ex gemino Sacræ Congregationis Oraculo, ex unanimi omnium ferè Autorum Sententiâ, ex conspirante totius Belgii & Germaniæ Praxi, quod *Caput Indemnitatibus. §. Supradicta de Election. in 6.* moderna Canonissarum Secularium Collegia non obstante *Mixturâ*, non obstante *singulari vitâ*, non obstante prætensâ contraria *Consuetudine* afficiat, comprehendatque. Unde sequitur primò, quod Electio Freckenhorstensis, vel titulo deficientis ætatis (ut alios quibus scater defectus tacito pede hoc loci præteream) sit manifesto, nullâque arte excusabili nullitatis vitio apertissimè infecta. Sequitur secundò, quod ob tam evidens nullitatis vitium Gratia Apostolica Illustrissimæ Domine Comitissæ de Winc, kelhausen executioni sit danda, plenissimòsque sortiri debeat effectus.

Præstent Superi Illustrissimam Actricem Provisam Apostolicam tamdiu superstitem, ut post duodecennalem Litem, pleno potita triumpho, integros Gratiæ Apostolicæ carpat fructus, iisque quàm diutissimè perfruatur.

Ohe! jam satis est. Ohe libelle!
Jam pervenimus usque ad umbilicum.
Tu procedere adhuc, & ire quaris,
Nec summâ potes in Scheda teneri.
Sic quanquam tibi res peracta non sit;
Quæ prima quoque paginâ peracta est.
Jam Lector queriturque, desicitque:
Jam Librarius hoc & ipse dicit:
Ohe! jam satis est. Ohe Libelle!
Martialis Libr. 4. Epigramm. ult.

AD BENEVOLUM LECTOREM.

Promiseram me tibi DEMONSTRATURUM esse aliquid &c.
Ecce tibi est ipsa VERITAS. Amplexere illam si potes,
frucere illâ & delectare.

S. Augustinus de Libero Arbitr. cap. 13.

DOCU-